

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การสำรวจสถิติขั้นพื้นฐานของผู้ต้องโทษ ผู้วิจัยขอนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามหัวข้อดังนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ต้องโทษ
 - 1.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับอายุของผู้ต้องโทษ
 - 1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับการทำงานของผู้ต้องโทษ
 - 1.3 การปฏิบัติต่อผู้ต้องโทษและสิทธิของผู้ต้องโทษ
 - 1.3.1 การปฏิบัติต่อนักโทษและสิทธิของนักโทษ
 - 1.3.2 ความผิดวินัยของนักโทษ
 - 1.3.3 การยื่นเรื่องร่ำร้องทุกข์ ถวายฎีกา และอภัยโทษ
 - 1.3.4 การใช้อาวุธและอาวุธปืน
 - 1.3.5 การตรวจเรือนจำ
 - 1.4 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ต้องโทษ
2. ข้อมูลของพัศดีและเจ้าพนักงานควบคุมเรือนจำ
 - 2.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับอายุของพัศดีและเจ้าพนักงานควบคุมเรือนจำ
 - 2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับการทำงานภายในเรือนจำ
 - 2.3 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพภายในเรือนจำ
 - 2.4 ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อนักโทษและสิทธิของผู้ต้องโทษ
 - 2.4.1 การปฏิบัติต่อนักโทษและสิทธิของนักโทษ
 - 2.4.2 ความผิดวินัยของนักโทษ
 - 2.4.3 การยื่นเรื่องร่ำร้องทุกข์ ถวายฎีกา และอภัยโทษ
 - 2.4.4 การใช้อาวุธและอาวุธปืน
 - 2.4.5 การตรวจเรือนจำ
 - 2.5 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์พัศดีและเจ้าพนักงานควบคุมเรือนจำ

1. ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ต้องโทษ

1.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ต้องโทษ

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ต้องโทษ ผู้วิจัยขอเสนอเกี่ยวกับ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพก่อนต้องโทษ คดีที่ผู้ต้องขังได้รับโทษ และระยะเวลาการลงโทษ ประเภทของผู้ต้องขัง และ ลำดับชั้นต่าง ๆ ของนักโทษ (ตารางที่ 1 - ตารางที่ 7)

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของผู้ต้องโทษจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
20-30 ปี	75	47.5
31-40 ปี	46	29.0
41-50 ปี	26	16.5
มากกว่า 50 ปี	11	7.0
รวม	158	100.0

จากตารางที่ 1 พบว่าผู้ต้องโทษส่วนใหญ่มีอายุช่วง 20 – 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 47.5 รองลงมาคือช่วงอายุ 31- 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 29.0 และช่วงอายุ 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 16.5 ผู้ไม่ตอบแบบสอบถามจำนวน 2 คน

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของผู้ต้องโทษ จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เรียน	2	1.3
ประถม(ป.1-ป.6)	66	41.5
มัธยมศึกษาตอนต้น	35	22.0
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	40	25.2
อนุปริญญา/ปวส.	5	3.1
ปริญญาตรี	5	3.1
ปริญญาโท	2	1.3
อื่นๆ	4	2.5
รวม	159	100.0

จากตารางที่ 2 พบว่าผู้ต้องโทษส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาคิดเป็นร้อยละ 41.5 รองลงมาคือระดับมัธยมศึกษาตอนต้นคิดเป็นร้อยละ 22.0 และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช. คิดเป็นร้อยละ 25.2 ผู้ไม่ตอบแบบสอบถามจำนวน 1 คน

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของผู้ต้องโทษ จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีอาชีพ	3	2.0
รับจ้าง	85	57.0
ทำสวนทำไร่	27	18.1
ค้าขาย	19	12.7
รับราชการ	5	3.4
ธุรกิจส่วนตัว	5	3.4
นักศึกษา	5	3.4
รวม	149	100.0

จากตารางที่ 3 พบว่าผู้ต้องโทษส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างคิดเป็นร้อยละ 57.0 รองลงมาคือทำสวนทำไร่คิดเป็นร้อยละ 18.1 และค้าขายคิดเป็นร้อยละ 12.7 ตามลำดับ ผู้ไม่ตอบแบบสอบถามจำนวน 11 คน

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของคดีที่ผู้ต้องโทษได้รับ

คดีที่ผู้ต้องโทษ	จำนวน	ร้อยละ
ยาเสพติด	100	62.5
พยายามฆ่า (ฆ่า)	17	10.6
อนาจาร	3	1.9
ลักทรัพย์	11	6.9
พ.ร.บ. ปืน	4	2.5
รับของโจร	5	3.2

คดีที่ต้องโทษ	จำนวน	ร้อยละ
ความผิดเกี่ยวกับหน้าที่	2	1.3
พ.ร.บ. เชื้อค	1	0.6
ประมาท	6	3.8
ทำร้ายร่างกาย	1	0.6
ยกยอกทรัพย์	2	1.3
ปลอมแปลงเอกสาร	2	1.3
มั่วสุม	1	0.6
รวม	155	100.0

จากตารางที่ 4 พบว่าคดีที่ผู้ต้องโทษได้รับมากที่สุดคือคดียาเสพติด คิดเป็นร้อยละ 62.5 รองลงมาคือคดีพยายามฆ่า / ฆ่า และคดีลักทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 10.6 และ 6.9 ตามลำดับ ผู้ไม่ตอบแบบสอบถามจำนวน 5 คน

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของระยะเวลาที่ผู้ต้องโทษได้รับการลงโทษ

ระยะเวลาลงโทษ (ปี)	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 3 ปี	20	20.2
3-5 ปี	23	23.2
6-10 ปี	28	28.2
11-20 ปี	17	17.2
มากกว่า 20 ปี	11	11.2
รวม	99	100.0

จากตารางที่ 5 พบว่าผู้ต้องโทษได้รับการลงโทษระหว่าง 5 ปีขึ้นไปถึง 10 ปี มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 28.2 รองลงมาคือ 3 ปีขึ้นไปถึง 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 23.2 และได้รับการลงโทษ 20 ปีขึ้นไปคิดเป็นร้อยละ 11.1 ตามลำดับ ผู้ไม่ตอบแบบสอบถามจำนวน 61 คน

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของประเภทของผู้ต้องโทษ

ประเภทของผู้ต้องโทษ	จำนวน	ร้อยละ
นักโทษเด็ดขาด	50	31.25
คนต้องขัง(ตามหมายขัง)*	70	43.75
คนฝากขัง**	40	25.0
รวม	160	100.0

* คนต้องขัง (ตามหมายขัง) หมายถึง จำนวนรวมระหว่างนักโทษอุทธรณ์และนักโทษชั้นพิหารณาของศาล

** คนฝากขัง หมายถึง ฝากควบคุมไว้ตาม กม.วิธีพิจารณาความอาญาและอื่นๆ)

จากตารางที่ 6 พบว่าผู้ต้องโทษประเภทนักโทษเด็ดขาดมีจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 31.25 รองลงมาคือคนฝากขังคิดเป็นร้อยละ 25.0 และคนต้องขัง (ตามหมายขัง) คิดเป็นร้อยละ 43.75 ตามลำดับ ผู้ไม่ตอบแบบสอบถามจำนวน 11 คน

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของลำดับชั้นต่างๆ ของนักโทษ

ลำดับชั้นของนักโทษ	จำนวน	ร้อยละ
ชั้นเยี่ยม	43	38.7
ชั้นดีมาก	14	12.6
ชั้นดี	14	12.6
ชั้นปานกลาง	38	34.2
ชั้นเลว	2	1.8
รวม	111	100.0

จากตารางที่ 7 พบว่าลำดับชั้นของนักโทษส่วนใหญ่จะเป็นนักโทษชั้นเยี่ยมคิดเป็นร้อยละ 38.7 รองลงมาคือนักโทษชั้นปานกลางคิดเป็นร้อยละ 34.2 และถัดมามีจำนวนเท่ากัน คือนักโทษชั้นดีมากและนักโทษชั้นดี ตามลำดับคิดเป็นร้อยละ 12.6 ผู้ไม่ตอบแบบสอบถามจำนวน 49 คน

1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับการทำงานของผู้ต้องโทษ

ข้อมูลเกี่ยวกับการทำงานของผู้ต้องขัง ผู้วิจัยขอนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับการทำงานของผู้ต้องขัง การได้รับค่าตอบแทนจากการทำงานอาชีพของผู้ต้องขัง การได้รับจำนวนเงิน การได้ทราบหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกบุคคลทำงานประเภทต่างๆ การได้รับอันตรายจากการทำงาน การได้รับค่าชดเชยจากการได้รับอันตรายจากการทำงาน วันหยุดทำงาน วันหยุดงานโดยระบบวัน (ตารางที่ 8 ถึงตารางที่ 15)

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของงานที่ผู้ต้องโทษได้รับมอบหมายให้ทำ

ประเภทงาน	จำนวน	ร้อยละ
งานที่เกี่ยวกับความสะอาดและอนามัยของตน	38	26.2
งานอาชีพ	64	44.1
งานอื่นๆ	43	29.7
รวม	145	100.0

จากตารางที่ 8 พบว่า ผู้ต้องโทษส่วนใหญ่จะได้รับมอบหมายให้ทำงานงานอาชีพมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.1 รองลงมาคืองานด้านอื่นๆ เช่น ช่วยเป็นเวรยามในห้องขัง ล้างรถ เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 29.7 และงานที่เกี่ยวกับความสะอาดและอนามัยของตน คิดเป็นร้อยละ 26.2 ตามลำดับ ผู้ไม่ตอบแบบสอบถามจำนวน 15 คน

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของการได้รับค่าตอบแทนจากการทำงานอาชีพของผู้ต้องโทษ

ค่าตอบแทน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้รับ	74	55.2
ได้รับ	60	44.8
รวม	134	100.0

จากตารางที่ 9 พบว่าผู้ต้องโทษร้อยละ 55.2 ไม่ได้รับค่าตอบแทนจากการทำงานอาชีพ และผู้ต้องโทษร้อยละ 44.8 ได้รับค่าตอบแทนจากการทำงานอาชีพ ผู้ไม่ตอบแบบสอบถามจำนวน 26 คน

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของจำนวนเงินที่ผู้ต้องโทษได้รับจากการทำงานอาชีพ

จำนวนเงิน (บาท)	จำนวน	ร้อยละ
41-100	34	61.8
101-200	14	25.4
201-300	6	10.9
มากกว่า 300	1	1.8
รวม	55	100.0

จากตารางที่ 10 พบว่าผู้ต้องโทษส่วนมากได้รับเงินจากการทำงานเป็นเงินระหว่าง 41-100 บาท คิดเป็นร้อยละ 61.8 รองลงมาคือระหว่าง 101-200 บาทคิดเป็นร้อยละ 25.4 และระหว่าง 201-300 บาทคิดเป็นร้อยละ 10.9 ตามลำดับ ผู้ไม่ตอบแบบสอบถามจำนวน 105 คน ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของจำนวนผู้ต้องโทษที่ทราบและไม่ทราบกฎเกณฑ์ในการคัดเลือกบุคคลเข้าทำงานในประเภทต่าง ๆ

การแจ้งกฎเกณฑ์	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ทราบ	130	86.7
ทราบ	20	13.3
รวม	150	100.0

จากตารางที่ 11 พบว่าผู้ต้องโทษส่วนมากร้อยละ 86.7 ไม่ทราบถึงกฎเกณฑ์การคัดเลือกคนเข้าทำงานและผู้ต้องโทษร้อยละ 13.3 ที่ทราบกฎเกณฑ์การคัดเลือกคนเข้าทำงาน ผู้ไม่ตอบแบบสอบถามจำนวน 10 คน

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละของผู้ต้องโทษที่เคยและไม่เคยได้รับอันตรายจากการทำงาน

การได้รับอันตราย	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคย	148	98.7
เคย	2	1.3
รวม	150	100.0

จากตารางที่ 12 พบว่าผู้ต้องโทษส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับอันตรายจากการทำงาน คิดเป็นร้อยละ 98.7 และเคยได้รับอันตรายจากการทำงานคิดเป็นร้อยละ 1.3 ผู้ไม่ตอบแบบสอบถามจำนวน 10 คน

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละของผู้ต้องโทษที่เคยได้รับบาดเจ็บและการได้รับค่าชดเชย

การได้รับค่าชดเชย	จำนวน	ร้อยละ
เงิน	3	15.0
สิ่งของ	3	15.0
อื่นๆ	14	70.0
รวม	20	100.0

จากตารางที่ 13 พบว่าผู้ต้องโทษส่วนใหญ่ได้รับค่าชดเชยเป็นอย่างอื่น เช่น ยา รักษาโรค ลาพัก เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 70.0 และเงินกับสิ่งของ คิดเป็นร้อยละ 15.0 ตามลำดับ ผู้ไม่ตอบแบบสอบถามจำนวน 140 คน

ตารางที่ 14 จำนวนและร้อยละของวันหยุดจากการทำงาน

วันหยุด	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีวันหยุด	13	9.8
มีวันหยุด	119	90.2
รวม	132	100.0

จากตารางที่ 14 พบว่าผู้ต้องโทษส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 90.2 มีวันหยุดจากการทำงาน และผู้ต้องโทษร้อยละ 9.8 ไม่มีวันหยุดจากการทำงาน ผู้ไม่ตอบแบบสอบถามจำนวน 28 คน

ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละของวันหยุดที่ผู้ต้องโทษได้รับ

ลำดับชั้นของนักโทษ	จำนวน	ร้อยละ
เสาร์	46	31.1
อาทิตย์	46	31.1
31 มี.ค.	6	4.0
1 เม.ย.	8	5.4
วันรัฐธรรมนูญ	21	14.2
วันเฉลิมพระชนมพรรษา	21	14.2
รวม	148	100.0

จากตารางที่ 15 พบว่าผู้ต้องโทษได้รับวันหยุดในวันเสาร์และอาทิตย์คิดเป็นร้อยละ 31.1 รองลงมาคือวันรัฐธรรมนูญ และวันเฉลิมพระชนมพรรษาคิดเป็นร้อยละ 14.2 และวันที่ 1 เม.ย.คิดเป็นร้อยละ 5.4 ตามลำดับ ผู้ไม่ตอบแบบสอบถามจำนวน 12 คน

1.3 ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องโทษ และสิทธิของผู้ต้องโทษ

ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องโทษและสิทธิของผู้ต้องโทษ ผู้วิจัยขอแนะนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ต้องโทษ หรือผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องโทษหรือผู้ต้องขังในเรือนจำกลางจังหวัดเชียงใหม่ ความผิดวินัยของผู้ต้องโทษ การยื่นเรื่องราวร้องทุกข์ ทวงขวัญฎีกา และอภัยโทษ การใช้อาวุธและอาวุธปืน การตรวจเรือนจำ (ตารางที่ 16 ถึง 24)

1.3.1 การปฏิบัติต่อผู้ต้องโทษและสิทธิของผู้ต้องโทษ

ผู้วิจัยขอแนะนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อนักโทษ และสิทธิของนักโทษ

ดังตารางที่ 16

ตารางที่ 16 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องโทษหรือผู้ต้องขังและสิทธิของผู้ต้องโทษ

ประเด็น	ความคิดเห็น					รวม
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	
1. ท่านเห็นว่านักโทษได้รับการปฏิบัติ ตาม กฎหมาย กฎข้อบังคับและ ระเบียบต่างๆ ของเรือนจำด้วย ความเสมอภาคและด้วยดีตาม สมควร	25 (16.7%)	52 (34.7%)	7 (4.7%)	20 (13.3%)	46 (30.7%)	150 (100.0%)
2. ท่านเห็นว่าการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง ในเรือนจำนี้ โดยทั่วไปนักโทษ ได้รับการปฏิบัติอย่างถูกต้องตาม สมควร	14 (9.2%)	34 (22.4%)	86 (56.6%)	13 (8.5%)	5 (3.3%)	152 (100.0%)
3. ท่านเห็นว่า เรือนจำจะต้องจัดให้ ผู้ต้องขังเข้า โคมได้ทราบและเข้าใจ ระเบียบข้อบังคับของเรือนจำตาม สมควร	58 (37.7%)	87 (56.5%)	4 (2.6%)	2 (1.3%)	3 (1.9%)	154 (100.0%)
4. ท่านเห็นว่าเจ้าหน้าที่จะต้องแจ้ง สิทธิต่างๆ ตามที่กฎหมายกำหนด ไว้ให้ผู้ต้องขังทราบ	79 (50.6%)	72 (46.2%)	0 (0.0%)	2 (1.3%)	3 (1.9%)	156 (100.0%)
5. ผู้ต้องขังมีสิทธิได้ รับการเยี่ยมเป็น การส่วนตัวในที่ซึ่งทางเรือนจำได้ จำกัดไว้โดยเฉพาะตามสมควร	67 (42.7%)	74 (47.2%)	3 (1.9%)	3 (1.9%)	10 (6.4%)	157 (100.0%)
6. ผู้ต้องขังมีสิทธิพบและปรึกษา ทนายความสองต่อสองในที่ซึ่งทาง เรือนจำไว้โดยเฉพาะตาม สมควร	66 (42.6%)	72 (46.5%)	0 (0.0%)	5 (3.2%)	12 (7.7%)	155 (100.0%)

ประเด็น	ความคิดเห็น					รวม
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่แน่ใจ	
7. ถ้าเป็นผู้ต้องขังเป็นผู้ยากไร้ ไม่สามารถจัดหาหนายความได้ผู้นั้นมีสิทธิได้รับการช่วยเหลือจากรัฐด้านทนายความ	81 (31.9%)	66 (42.3%)	1 (0.6%)	3 (1.9%)	5 (3.2%)	156 (100.0%)
8. ผู้ต้องขังมีสิทธิได้รับการตรวจ และรักษาพยาบาล จากแพทย์เมื่อเจ็บป่วย	101 (64.3%)	38 (24.2%)	0 (0.0%)	8 (5.1%)	10 (6.4%)	157 (100.0%)
9. ผู้ต้องขังมีสิทธิได้รับการรักษาพยาบาลในเรือนจำและถ้าเป็นจะได้รับอนุญาตให้ไปรักษาตัวนอกเรือนจำ	105 (66.5%)	39 (24.7%)	0 (0.0%)	3 (1.9%)	11 (7.0%)	158 (100.0%)
10. ผู้ต้องขัง ควรได้รับอาหารวันละ 3 มื้อ ในปริมาณพอสมควร	90 (57.0%)	57 (36.1%)	1 (0.6%)	5 (3.2%)	5 (3.2%)	158 (100.0%)
11. ผู้ต้องขังควรมีโอกาสออกกำลังกายและพักผ่อนเป็นการส่วนตัวตามสมควร	84 (53.8%)	67 (42.9%)	0 (0.0%)	1 (0.6%)	4 (2.6%)	156 (100.0%)
12. ผู้ต้องขังควรมีสิทธิได้รับพึงวิทยุโทรทัศน์ ภายใต้การควบคุมดูแลของเจ้าหน้าที่	97 (61.4%)	56 (35.4%)	1 (0.6%)	2 (1.3%)	2 (1.3%)	158 (100.0%)
13. ผู้ต้องขังควรมีสิทธิอ่านหนังสือ - พิมพ์ นิตยสาร หนังสือและสิ่งพิมพ์ ภายใต้การควบคุมดูแลของเจ้าหน้าที่	96 (60.8%)	57 (36.1%)	1 (0.6%)	2 (1.3%)	2 (1.3%)	158 (100.0%)
14. ท่านเห็นว่าเรือนจำจะต้องจัดให้มีการศึกษาและอบรมแก่ผู้ต้องขังด้านต่าง ๆ ได้แก่ พุทธศึกษา จริยศึกษาและพลศึกษา	83 (52.9%)	68 (43.3%)	1 (0.6%)	0 (0.0%)	5 (3.2%)	157 (100.0%)

ประเด็น	ความคิดเห็น					รวม
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่แน่ใจ	
15. เรือนจำนี้หรือเรือนจำอื่นๆ ควรจัดให้มีตู้สมุดหนังสือและสถานที่อ่านหนังสือสำหรับผู้ต้องขัง	83 (52.9%)	71 (45.2%)	0 (0.0%)	1 (0.6%)	2 (1.3%)	157 (100.0%)
16. ผู้ต้องขังระหว่างสอบสวนหรือพิจารณาคดี (คนต้องขังและคนฝาก) ควรได้รับการปฏิบัติได้แตกต่างจากนักโทษเด็ดขาด	49 (31.0%)	49 (31.0%)	6 (3.8%)	28 (17.7%)	26 (16.5%)	158 (100.0%)
17. ผู้ต้องขังระหว่างสอบสวนหรือพิจารณาคดี (คนต้องขังและคนฝาก) ควรได้รับอนุญาตให้รับประทานอาหารและแต่งกายด้วยเสื้อผ้าของตนเอง	50 (32.9%)	66 (43.4%)	4 (2.6%)	12 (7.9%)	20 (13.2%)	152 (100.0%)

หมายเหตุ ตัวเลขในวงเล็บ () คือร้อยละ

จากตารางที่ 16 พบว่าร้อยละ 34.7 เห็นด้วยในการที่นักโทษได้รับการปฏิบัติตามกฎหมาย กฎข้อบังคับและระเบียบต่างๆของเรือนจำด้วยความเสมอภาคและด้วยดีตามสมควร ร้อยละ 56.6 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังในเรือนจำนี้ โดยทั่วไปนักโทษได้รับการปฏิบัติอย่างถูกต้องตามสมควร ร้อยละ 56.5 เห็นด้วยในการที่เรือนจำจะต้องจัดให้ผู้ต้องขังเข้าใหม่ได้ทราบและเข้าใจระเบียบข้อบังคับของเรือนจำตามสมควร ร้อยละ 46.2 เห็นด้วยกับการที่เจ้าหน้าที่จะต้องแจ้งสิทธิต่างๆตามที่กฎหมายกำหนดไว้ให้ผู้ต้องขังทราบ ร้อยละ 47.2 เห็นด้วยกับการที่ผู้ต้องขังมีสิทธิได้รับการเยี่ยมเป็นการส่วนตัวในที่ซึ่งทางเรือนจำได้จำกัดไว้โดยเฉพาะตามสมควร ร้อยละ 46.5 เห็นด้วยในการที่ผู้ต้องขังมีสิทธิพบและปรึกษาทนายความสองต่อสองในที่ซึ่งทางเรือนจำจัดไว้โดยเฉพาะตามสมควร ร้อยละ 42.3 เห็นด้วยในการที่ผู้ต้องขังซึ่งเป็นผู้ยากไร้ ไม่สามารถจัดหาทนายความได้ มีสิทธิได้รับการช่วยเหลือจากรัฐด้านทนายความ ร้อยละ 64.3 เห็นด้วยอย่างยิ่งในการที่ผู้ต้องขังมีสิทธิได้รับการตรวจและรักษาพยาบาลจากแพทย์เมื่อเจ็บป่วย ร้อยละ 66.5 เห็นด้วยอย่างยิ่งในการที่ผู้ต้องขังมีสิทธิได้รับการรักษาพยาบาลในเรือนจำและถ้าป่วยหนักจะได้รับอนุญาตให้ไปรักษาตัวนอกเรือนจำ ร้อยละ 57.0 เห็นด้วยอย่างยิ่งในการที่ผู้ต้องขัง

ควรได้รับอาหารวันละ 3 มื้อในปริมาณพอสมควร ร้อยละ 53.8 เห็นด้วยอย่างยิ่งในการที่ผู้ต้องขังควรมีโอกาสออกกำลังกายและพักผ่อนเป็นการส่วนตัวตามสมควร ร้อยละ 61.4 เห็นด้วยอย่างยิ่งในการที่ผู้ต้องขังควรมีสิทธิได้รับฟังวิทยุ โทรทัศน์ภายใต้การควบคุมดูแลของเจ้าหน้าที่ ร้อยละ 60.8 เห็นด้วยอย่างยิ่งในการที่ผู้ต้องขังควรมีสิทธิอ่านหนังสือพิมพ์ นิตยสาร หนังสือและสิ่งพิมพ์ ภายใต้การควบคุมดูแลของเจ้าหน้าที่ ร้อยละ 52.9 เห็นด้วยอย่างยิ่งในการที่เรือนจำจะต้องจัดให้มีการศึกษาและอบรมแก่ผู้ต้องขังด้านต่างๆ ได้แก่ พุทธศึกษา จริยศึกษา และพลศึกษา ร้อยละ 52.9 เห็นด้วยอย่างยิ่งในการที่เรือนจำนี้หรือเรือนจำอื่นๆควรจัดให้มีผู้สมุดหนังสือและสถานที่อ่านหนังสือสำหรับผู้ต้องขัง ร้อยละ 31.0 เห็นด้วยอย่างยิ่งในการที่ผู้ต้องขังระหว่างสอบสวนหรือพิจารณาคดี (คนต้องขังและคนฝากขัง) ควรได้รับการปฏิบัติแตกต่างจากนักโทษเด็ดขาด ร้อยละ 32.9 เห็นด้วยอย่างยิ่งในการที่ผู้ต้องขังระหว่างสอบสวนหรือพิจารณาคดี (คนต้องขังและคนฝากขัง) ควรได้รับอนุญาตให้รับประทานอาหารและแต่งกายด้วยเสื้อผ้าของตนเอง

1.3.2 ความผิดวินัยของผู้ต้องโทษหรือผู้ต้องขัง

สำหรับข้อมูลเกี่ยวกับความผิดวินัยของผู้ต้องโทษ หรือผู้ต้องขัง ผู้วิจัยขอเสนอข้อมูลความคิดเห็นของผู้ต้องโทษ หรือผู้ต้องขังเกี่ยวกับความผิดวินัยของผู้ต้องโทษหรือผู้ต้องขัง การได้รับโทษทางวินัยของผู้ต้องโทษที่กระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรง การได้รับโทษทางวินัยของนักโทษที่กระทำความผิดวินัยร้ายแรง ดังตารางที่ 17 ถึงตารางที่ 19

ตารางที่ 17 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับความผิดวินัยของผู้ต้องขัง

ประเด็น	ความคิดเห็น					รวม
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่แน่ใจ	
1. การกระทำผิดของนักโทษควร จำแนกออกเป็นความผิดทางวินัย ร้ายแรงให้ชัดเจน	63 (39.9%)	78 (49.4%)	1 (0.6%)	5 (3.2%)	11 (7.0%)	158 (100.0%)
2. ท่านเห็นควรกำหนดความผิดทาง วินัยให้ชัดเจนว่าการกระทำอย่าง ใดเป็นความผิดทางวินัยร้ายแรง	66 (42.3%)	79 (50.6%)	0 (0.0%)	1 (0.6%)	10 (6.4%)	156 (100.0%)

ประเด็น	ความคิดเห็น					รวม
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่แน่ใจ	
3. ในกรณีที่ทำผิดวินัย นักโทษควรมีสิทธิได้รับการแจ้งข้อหา มีสิทธิแก้ข้อหาและได้รับการพิจารณาจากคณะกรรมการที่จัดตั้งขึ้นอย่างเป็นทางการ	75 (48.1%)	72 (46.2%)	3 (1.9%)	1 (0.6%)	5 (3.2%)	156 (100.0%)
4. การลงโทษทางวินัยแก่ผู้กระทำความผิด ให้กระทำโดยผู้มีอำนาจตามกฎหมายและบันทึกไว้เป็นหลักฐานทุกครั้งเพื่อให้คณะกรรมการตรวจเรือนจำสามารถตรวจสอบได้	73 (45.6%)	76 (47.5%)	0 (0.0%)	3 (1.9%)	3 (1.9%)	155 (100.0%)

หมายเหตุ ตัวเลขในวงเล็บ () คือร้อยละ

จากตารางที่ 17 พบว่าผู้ต้องโทษเห็นด้วยว่าการกระทำความผิดของผู้ต้องโทษควรจำแนกออกเป็นความผิดทางวินัยร้ายแรงให้ชัดเจนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 49.4 และผู้ต้องโทษเห็นด้วยว่าควรกำหนดความผิดทางวินัยให้ชัดเจนว่าการกระทำอย่างไรใดเป็นความผิดวินัยร้ายแรงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.6 และผู้ต้องโทษเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งว่าในกรณีที่ทำผิดวินัยผู้ต้องโทษควรมีสิทธิได้รับการแจ้งข้อหา มีสิทธิแก้ข้อหาและได้รับการพิจารณาจากคณะกรรมการที่จัดตั้งขึ้นอย่างเป็นทางการมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 48.1 และผู้ต้องโทษเห็นด้วยว่าการลงโทษทางวินัยแก่ผู้กระทำความผิดให้การทำโดยผู้มีอำนาจตามกฎหมายและบันทึกไว้เป็นหลักฐานทุกครั้งเพื่อให้คณะกรรมการตรวจเรือนจำสามารถตรวจสอบได้มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 47.5

ตารางที่ 18 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับการได้รับโทษทางวินัยของนักโทษที่
กระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรง

โทษทางวินัย	จำนวน	ร้อยละ
1. ภาคทัณฑ์	108	67.5
2. งดการเลื่อนขั้นโดยไม่มีกำหนดเวลา	22	13.8
3. ตัดการอนุญาตให้ได้รับการเยี่ยมเยือน	35	21.9
4. ลดหรืองดประโยชน์หรือติดต่อ หรือรางวัล	17	10.6
5. ตัดจำนวนวันที่ได้การลดวันต้องโทษจำคุก	25	15.6
6. ลดขั้น	46	28.8
7. ชังห้องมีด	10	6.3
8. ชังเดี่ยวไม่เกิน 3 เดือน	12	7.5
9. เยี่ยม (คราวหนึ่งไม่เกิน 20 นาที)	12	7.5
10. อื่น ๆ	8	5.0

จากตารางที่ 18 พบว่าการได้รับโทษทางวินัยกับนักโทษที่กระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรงมากที่สุดคือ การภาคทัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 67.5 รองลงมาคือ การลดขั้นคิดเป็นร้อยละ 28.8 และคิดการอนุญาตให้ได้รับการเยี่ยมเยือนจำนวน 35 คนคิดเป็นร้อยละ 21.9 ตามลำดับ สำหรับโทษทางวินัยอื่น ๆ นั้นพบว่า ให้ทำโทษด้วยการออกกำลังกาย ถ้าไม่ร้ายแรงอาจจะให้ภาคทัณฑ์ไว้ก่อนและให้โอกาสกลับตัวเพื่อที่จะได้สำนึกผิดในการกระทำ

ตารางที่ 19 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับการได้รับโทษทางวินัยของนักโทษที่
กระทำความผิดวินัยร้ายแรง

โทษทางวินัย	จำนวน	ร้อยละ
1. ภาคทัณฑ์	58	36.3
2. งดการเลื่อนขั้นโดยไม่มีกำหนดเวลา	56	35.0
3. ตัดการอนุญาตให้ได้รับการเยี่ยมเยือน	71	44.4
4. ลดหรืองดประโยชน์หรือติดต่อ หรือรางวัล	36	22.5

ตารางที่ 19 (ต่อ)

โทษทางวินัย	จำนวน	ร้อยละ
5. ตัดจำนวนวันที่ได้การลดวันต้องโทษจำคุก	68	42.5
6. ลดชั้น	108	67.5
7. ชั่งห้องมีด	41	25.6
8. ชั่งเดี่ยวไม่เกิน 3 เดือน	50	31.3
9. เยี่ยม (คราวหนึ่งไม่เกิน 20 นาที)	17	10.6
10. อื่น ๆ	6	6.0

จากตารางที่ 19 พบว่าการได้รับโทษทางวินัยกับนักโทษที่กระทำความผิดวินัยร้ายแรงมากที่สุด คือ การลดชั้น คิดเป็นร้อยละ 67.5 รองลงมาคือ การอนุญาตให้ได้รับการเยี่ยมเยียนคิดเป็นร้อยละ 44.4 และการตัดจำนวนวันที่ได้การลดวันต้องโทษจำคุกคิดเป็นร้อยละ 42.5 ตามลำดับ สำหรับโทษทางวินัยที่นักโทษกระทำความผิดวินัยร้ายแรงอื่น ๆ ได้แก่ ให้จำตรวน 3 ปี หรืองดเยี่ยม

1.3.3 การยื่นเรื่องรื้อร้องทุกข์ และอภัยโทษ

สำหรับข้อมูลเกี่ยวกับการยื่นเรื่องรื้อร้องทุกข์และอภัยโทษ ผู้วิจัยขอนำเสนอข้อมูลของนักโทษที่ควรได้รับสิทธิการพิจารณาพักการลงโทษและการได้รับอภัยโทษในกรณีต่าง ๆ ดังตารางที่ 20 ถึงตารางที่ 21

ตารางที่ 20 จำนวนและร้อยละของการยื่นเรื่องรื้อร้องทุกข์และอภัยโทษผ่านบุคคลหรือหน่วยงานที่รับเรื่องรื้อร้องทุกข์

บุคคลหรือหน่วยงานที่รับเรื่องรื้อร้องทุกข์	จำนวน	ร้อยละ
1. พัดดีหรือผู้บัญชาการเรือนจำแล้วส่งไปยังรัฐมนตรี	119	74.4
2. อธิบดีแล้วส่งไปยังรัฐมนตรี	55	34.4
3. รัฐมนตรี	19	11.9
4. อื่น ๆ	8	5.0

จากตารางที่ 20 พบว่าการผ่านหรือการยื่นเรื่องราวร้องทุกข์และอภัยโทษผ่านบุคคลหรือหน่วยงานที่รับเรื่องราวร้องทุกข์มากที่สุด คือพัศดีหรือผู้บัญชาการเรือนจำแล้วส่งไปยังรัฐมนตรี คิดเป็นร้อยละ 74.4 รองลงมาคือ อธิบดีแล้วส่งไปยังรัฐมนตรี คิดเป็นร้อยละ 34.4 และรัฐมนตรีคิดเป็นร้อยละ 11.9 ตามลำดับ สำหรับโทษทางวินัยอื่น ๆ ให้ญาติหรือครอบครัวยื่นเพื่อสิทธิต่าง ๆ จะได้รับพิจารณาโดยเร็ว

ตารางที่ 21 จำนวนและร้อยละของนักโทษที่ควรได้รับสิทธิการพิจารณาพักการลงโทษและการได้รับอภัยโทษในกรณีต่าง ๆ

ประเด็น	ความคิดเห็น					รวม
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	
1. นักโทษทุกคนควรมีสิทธิได้รับการพิจารณาให้พักการลงโทษตามหลักเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้แทนการอภัยโทษ	100 (64.9%)	43 (27.9%)	2 (1.3%)	3 (1.9%)	6 (3.9%)	154 (100.0%)
2. นักโทษควรมีสิทธิได้รับการพิจารณาให้อภัยโทษเป็นกรณีพิเศษและตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้	109 (69.4%)	43 (27.4%)	1 (0.6%)	3 (1.9%)	1 (0.6%)	157 (100.0%)

หมายเหตุ ตัวเลขในวงเล็บ () คือร้อยละ

จากตารางที่ 21 พบว่าผู้ต้องโทษเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งว่านักโทษทุกคนควรมีสิทธิได้รับการพิจารณาให้พักการลงโทษตามหลักเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้แทนการอภัยโทษมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 64.9 และผู้ต้องโทษเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งว่าผู้ต้องโทษควรมีสิทธิได้รับการพิจารณาให้อภัยโทษเป็นกรณีพิเศษและตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 69.4

1.3.4 การใช้อาวุธและอาวุธปืน

สำหรับข้อมูลเกี่ยวกับการใช้อาวุธและอาวุธปืน ผู้วิจัยขอนำเสนอข้อมูลดัง

ตารางที่ 22

ตารางที่ 22 จำนวนและร้อยละของการใช้อาวุธและอาวุธปืนของเจ้าพนักงานในกรณีต่าง ๆ

ประเด็น	ความคิดเห็น					รวม
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	ไม่ เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	
1. ท่านเห็นว่าบทบัญญัติของ กฎหมายว่าด้วยการใช้อาวุธ และอาวุธปืนต่อผู้ต้องขังมี ความเหมาะสมแล้ว	20 (12.9%)	21 (13.5%)	26 (16.8%)	50 (32.3%)	38 (24.5%)	155 (100.0%)
2. ท่านเห็นว่ากฎหมายควร กำหนดให้เจ้าหน้าที่ใช้อาวุธ ปืนต่อผู้ต้องขังได้เฉพาะกรณี ผู้ต้องขังใช้อาวุธทำร้าย เจ้าหน้าที่	44 (28.6%)	44 (28.6%)	11 (7.1%)	36 (23.4%)	19 (12.3%)	154 (100.0%)

หมายเหตุ ตัวเลขในวงเล็บ () คือร้อยละ

จากตารางที่ 22 พบว่าผู้ต้องโทษไม่เห็นด้วยว่าบทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยการใช้อาวุธและอาวุธปืนต่อผู้ต้องขังมีความเหมาะสมแล้วคิดเป็นร้อยละ 32.3 และผู้ต้องโทษเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งว่ากฎหมายควรกำหนดให้เจ้าหน้าที่ใช้อาวุธปืนต่อผู้ต้องโทษได้เฉพาะกรณีผู้ต้องโทษใช้อาวุธทำร้ายเจ้าหน้าที่มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 28.6

สำหรับโทษทางวินัยอื่น ๆ ผู้ต้องโทษเห็นว่าเจ้าหน้าที่สามารถใช้อาวุธปืนต่อผู้ต้องขังจนถึงชีวิต (วิสามัญฆาตกรรม) ในกรณีดังต่อไปนี้ แหกคุก การหนี การจับเจ้าหน้าที่เป็นตัวประกัน รวมถึงการทำร้ายเจ้าหน้าที่จนถึงบาดเจ็บหรือตาย แต่มีความคิดเห็นบางส่วนที่ในกรณีดังกล่าวให้มีข้อยกเว้น

1.3.5 การตรวจเรือนจำ

สำหรับข้อมูลเกี่ยวกับการตรวจเรือนจำ ผู้วิจัยขอนำเสนอดังตารางที่ 23

ตารางที่ 23 จำนวนและร้อยละของการตรวจเรือนจำ

ประเด็น	ความคิดเห็น					รวม
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ไม่ เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	
1. คณะกรรมการตรวจเรือนจำที่ แต่งตั้งตามกฎหมายฉบับ ปัจจุบัน มีความเหมาะสมแล้ว	21 (13.1%)	74 (46.3%)	2 (1.3%)	9 (5.6%)	44 (27.5%)	150 (100.0%)
2. คณะกรรมการตรวจเรือนจำ ควรแต่งตั้งจากบุคคลผู้ทรง คุณวุฒิจากภาครัฐและเอกชน	48 (31.4%)	63 (41.2%)	3 (2.0%)	9 (5.6%)	30 (19.6%)	153 (100.0%)
3. ศาลควรมีบทบาทในการตรวจ เรือนจำ	68 (44.4%)	57 (37.3%)	2 (1.3%)	11 (7.2%)	15 (15.8%)	153 (100.0%)

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บ () คือร้อยละ

จากตารางที่ 23 พบว่าร้อยละ 46.3 มีความเห็นด้วยที่คณะกรรมการตรวจเรือนจำที่
แต่งตั้งตามกฎหมายฉบับปัจจุบันมีความเหมาะสมดีแล้ว ร้อยละ 41.2 มีความเห็นด้วยที่
คณะกรรมการตรวจเรือนจำควรแต่งตั้งจากบุคคลผู้ทรงคุณวุฒิจากภาครัฐและเอกชน ร้อยละ
44.4 มีความเห็นด้วยอย่างยิ่งที่ศาลควรมีบทบาทในการตรวจเรือนจำ

1.4 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์สำหรับผู้ต้องโทษ

ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ผู้ต้องโทษ ณ เรือนจำกลางจังหวัดเชียงใหม่ โดยได้ทำ
การสัมภาษณ์ผู้ต้องโทษชาย ในการนี้ผู้วิจัยได้รับความร่วมมือเป็นอันดีจากเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ที่
ได้อนุญาตให้ผู้วิจัยได้เข้าไปทำการสัมภาษณ์ อีกทั้งอำนวยความสะดวกในการรักษา
ความปลอดภัยให้แก่ผู้วิจัย เนื่องจากสภาพในเรือนจำนั้นมีสภาพที่แออัดประกอบด้วยจำนวน
ผู้ต้องโทษที่มีจำนวนมาก ซึ่งทำให้เรือนจำที่มีพื้นที่กว้างขวางดูคับแคบไป ผู้วิจัยได้รับเชิญให้ไป

สัมภาษณ์ ณ ห้องที่ทางเรือนจำจัดไว้ให้โดยมีเจ้าหน้าที่ควบคุม ก่อนที่ผู้วิจัยจะได้สัมภาษณ์ ผู้ต้องขังนั้นทางเรือนจำจะต้องตรวจสอบคำถามของผู้วิจัยว่าคำถามเหล่านั้นจะต้องไม่เป็นคำถาม ที่เป็นการยั่วยุให้ผู้ต้องโทษแรงจูงใจที่จะกระทำการอันเป็นการละเมิดกฎระเบียบในเรือนจำ

ผู้วิจัยได้สอบถามผู้ต้องโทษในเรื่องของการทำงานอันเป็นผลประโยชน์ของผู้คุม หรือเจ้าพนักงานทัตติ โดยส่วนใหญ่ไม่เคยได้ทำงานเพื่อประโยชน์ส่วนตัวของผู้คุมหรือเจ้า พนักงาน จะมีเพียงแต่ให้ไปช่วยงานเล็กน้อยเช่น ล้างรถ บัดกวาดเช็ดถู ยกของ เป็นต้น โดยปกติ แล้วทางเรือนจำจะให้ผู้ต้องโทษทำงานภายในเรือนจำ ซึ่งจะเป็นงานอาชีพต่าง ๆ ซึ่งเป็นอาชีพที่ผู้ ต้องโทษสามารถนำไปประกอบอาชีพเลี้ยงดูตนเองได้ภายหลังพ้นโทษไปแล้ว ปัญหาที่ได้พบใน เรือนจำอีกเรื่องก็คือการจัดระบบการรักษาพยาบาลในเรือนจำนั้น ผู้ต้องโทษที่ป่วยทุกคนจะได้รับ การรักษาพยาบาลจากแพทย์ที่ประจำอยู่ในเรือนจำ ซึ่งมีความสามารถในการปฐมพยาบาล เบื้องต้น หากมีอาการป่วยหนักขึ้นแพทย์ผู้ตรวจวินิจฉัยนั้น จะเป็นผู้ทำความเข้าใจเสนอให้ผู้ บัญชาการเรือนจำเป็นผู้อนุมัติให้นำผู้ต้องโทษที่ป่วยหนักไปรักษาพยาบาลนอกเรือนจำได้และต้อง ไปรักษา ณ โรงพยาบาลของรัฐเท่านั้น ผู้ต้องโทษส่วนใหญ่จะได้รับบาดเจ็บเล็กน้อยไม่มาก อาจจะมีอาการหนักเพียงไม่กี่ราย เช่น ผู้ต้องโทษที่ป่วยเป็นโรคติดต่อ โรคหวัด เป็นต้น ซึ่งทาง เรือนจำบางครั้งก็ไม่ทราบอาการหรือไม่ก็มีความล่าช้าในการส่งตัวผู้ป่วยออกไปรักษานอกเรือนจำ

เมื่อกล่าวถึงเรื่องสุขภาพแล้ว เรื่องที่มักจะถูกถามกันเป็นประจำก็จะเป็นเรื่องของระบบ สาธารณูปโภคต่าง ๆ ซึ่งสิ่งที่คุณวิจัยจะได้สอบถามก็คือ เรื่องของการได้รับเครื่องนุ่งห่มหลับนอน อันเป็นสิ่งจำเป็นในการดำรงชีพนั้น พบว่าทางเรือนจำได้จัดให้ คือ ผู้ต้องโทษหนึ่งคนจะได้รับ ผ้าห่ม 1 ผืน และเครื่องใช้ส่วนตัว 1 ชุด ผู้ต้องโทษบางคนเห็นว่าไม่เพียงพอต่อความต้องการ ถ้าหากมีใครลืมของใช้ไว้หรือทำของหล่นไปในเวลาอาบน้ำหรือทำกิจกรรมต่าง ๆ ก็จะไม่สามารถ หาคืนได้ ซึ่งผู้ต้องโทษชายคนหนึ่งเคยประสบเหตุการณ์นี้เล่าให้ผู้วิจัยฟัง เมื่อสอบถามไปใน ประเด็นเรื่องอาหาร ที่ทางเรือนจำได้จัดให้แก่ผู้ต้องโทษนั้น จัดอยู่ในปริมาณที่มีความเพียงพอต่อ ความต้องการและรับประทานวันละ 3 มื้อ ในแต่ละมื้อจะมีรายการอาหารที่มีประโยชน์ต่อ ร่างกาย และมีรสชาติอร่อย ถูกสุขอนามัย

การลงโทษทางวินัยกับผู้ต้องโทษที่กระทำความผิดโดยฝ่าฝืนกฎ ระเบียบข้อบังคับใน เรือนจำนั้นนับว่าเป็นสิ่งที่มีความสำคัญมาก เพราะจะส่งผลกระทบต่อการเลื่อนขั้นและการลด โทษเพื่อที่จะได้พ้นโทษในที่สุด ผู้วิจัยได้ทำการสอบถามผู้ต้องโทษในประเด็นเหล่านี้และ ได้ประมวลผลการสัมภาษณ์เฉพาะในประเด็นที่สำคัญได้ความว่าพฤติกรรมที่จะทำให้ผู้ต้องโทษ ได้รับการเลื่อนขั้นก็คือการปฏิบัติตามกฎระเบียบของเรือนจำไม่ทะเลาะวิวาท การไม่เสพสิ่งเสพติด

หรือนำพาสีงเสฟติดเข้ามาภายในเรือนจำ และการกระทำผิดวินัยอันมีลักษณะที่เป็นการฝ่าฝืนวินัยร้ายแรง เป็นต้น และผู้ต้องโทษไม่เคยมีใครได้รับสิทธิพิเศษ หรือประโยชน์อื่นใด ที่จะทำให้ผู้ต้องโทษ ลงโทษในความผิดที่ไม่มีความร้ายแรงมาก เช่น กระทำผิดวินัย เข้าแถวล่าช้า และทะเลาะวิวาท เป็นต้น ในการลงโทษจะกระทำโดยใช้กระบองตีในกรณีที่มีการทะเลาะวิวาทและนำผู้ก่อเหตุออกไป และลงโทษโดยการลวกนึ่งเพราะเข้าแถวช้า ในประเด็นทั้งหมดเหล่านี้ผู้ต้องโทษล้วนแต่ไม่มีความคิดเห็นใด ๆ ในเรื่องของการลงโทษแต่ละประเภทว่ามีความเหมาะสมหรือไม่อย่างไร ซึ่งผู้ภายในเรือนจำผู้ต้องโทษจะมีโอกาสที่แจ้งหรือไม่ ซึ่งผู้ต้องโทษกล่าวเป็นอย่างเดียวกันว่าหากมีกรณีเช่นนี้เกิดขึ้นผู้ที่กระทำความผิดจะต้องถูกสอบสวน โดยคณะกรรมการในเรือนจำก่อนและให้เป็นไปตามระเบียบต่อไป แม้ทางเรือนจำจะจัดตู้แดงไว้ให้ผู้ต้องโทษได้ร้องทุกข์แต่ไม่เคยมีใครไปร้องเรียนแต่อย่างใด

สุดท้าย เรือนจำนี้ทำให้ผู้ต้องโทษได้รับผลกระทบในด้านใด และมีความเดือดร้อนใดบ้างที่ได้รับเพื่อที่ในโอกาสต่อไปเรือนจำจะได้ปฏิบัติกับผู้ต้องโทษได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งผู้ต้องโทษส่วนใหญ่ประสบปัญหาเกี่ยวกับสภาพความเป็นอยู่ที่แออัดไม่มีความเพียงพอในส่วนเครื่องนุ่งห่มและยารักษาโรค และประสบปัญหาด้านจิตใจ

ตลอดเวลาที่อยู่ในเรือนจำนี้ผู้ต้องโทษส่วนใหญ่ที่ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์นั้น ไม่เคยได้รับปัญหาเกี่ยวกับการไม่ได้รับความไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนแต่ประการใด

2. ข้อมูลของพัศดีและเจ้าพนักงานควบคุมเรือนจำ

2.1 ข้อมูลที่ไปเกี่ยวกับอายุของพัศดีและเจ้าพนักงานควบคุมเรือนจำ

ผู้วิจัยขอให้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับอายุของพัศดี และเจ้าพนักงานควบคุมเรือนจำ ข้อมูลเกี่ยวกับระยะเวลาของการปฏิบัติงาน (ตารางที่ 24 – ตารางที่ 25)

ตารางที่ 24 จำนวนและร้อยละของอายุของพัศดีและเจ้าพนักงานควบคุมเรือนจำ

อายุ (ปี)	จำนวน	ร้อยละ
30 – 40	6	30.0
41 – 50	6	30.0
มากกว่า 50	8	40.0
รวม	20	100.0

จากตารางที่ 24 พบว่าเจ้าพนักงานควบคุมเรือนจำพนักงานควบคุมเรือนจำ และพัศดี ส่วนใหญ่มีอายุที่มากกว่า 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 40.0 และมีช่วงอายุ 30 – 40 ปี และ 41 – 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.0 เท่ากันตามลำดับ

ตารางที่ 25 จำนวนและร้อยละของระยะเวลาการปฏิบัติงานในเรือนจำ

ระยะเวลา (ปี)	จำนวน	ร้อยละ
1 – 5	2	22.2
6 – 10	2	22.2
11 – 20	4	44.5
มากกว่า 20	1	11.1
รวม	9	100.0

จากตารางที่ 25 พบว่าเจ้าพนักงานควบคุมเรือนจำส่วนใหญ่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานในช่วง 11 – 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 44.4 และช่วงระยะเวลา 1 – 5 ปี และช่วงระยะเวลา 6 – 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 22.2 ตามลำดับ ผู้ไม่ตอบแบบสอบถามจำนวน 11 คน

2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับการทำงานภายในเรือนจำ

ผู้วิจัยขอนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับการทำงานภายในเรือนจำตามหัวข้อที่ได้ทำการประมวลผลโดยแยกเป็น 6 หัวข้อ กล่าวคือ ทางเรือนจำมีกรรมวิธีในการให้การศึกษาอบรมทางศีลธรรมและจิตใจ โดยกำหนดให้ทางเรือนจำดำเนินการเป็น 3 กรณี คือ เป็นการอบรมผู้ต้องขังใหม่จำนวน 1 ครั้งต่อวัน อบรมผู้ต้องขังรวมหน้าแถวจำนวน 1 ครั้งต่อวัน และพระสงฆ์มาแสดงธรรมจำนวน 4 ครั้งต่อวัน

ทางเรือนจำมีการจัดบันทึกประวัติ ตำนาน รูปพรรณ ความแข็งแรง และความสามารถทางสติปัญญาของผู้ต้องขังคอนรับเข้าเรือนจำหรือไม่ โดยให้ทางเรือนจำดำเนินการตามวิธีการดังกล่าวเพราะเป็นข้อมูลในการศึกษาพฤติกรรมและเป็นทะเบียนประวัติ

กรณีที่ผู้ต้องขังมีของติดตัวมาทางเรือนจำจะกำหนดให้ทางเรือนจำเก็บรักษาไว้และจำต้องนำส่งคืนญาติหรือคืนให้เมื่อผู้ต้องขังพ้นโทษ

เรือนจำมีแพทย์เพียงพอหรือไม่นั้น เจ้าหน้าที่ภายในเรือนจำส่วนใหญ่เห็นว่าแพทย์ในเรือนจำนั้นมีไม่เพียงพอ เพราะมีจำนวนผู้ต้องขังจำนวนมาก แต่จะมีแพทย์อาสาตรวจร่างกายอนามัยและสุขภาพของเรือนจำทุกๆ วันอาทิตย์

เรือนจำมีห้องสมุดไว้แก่ผู้ต้องขัง มีการอบรมหรือสอนหนังสือไม่ว่าจะเป็นการเรียนการสอนในสายสามัญ สายวิชาชีพ และ มสธ. และได้มีการอบรมธรรมจากพระสงฆ์ ซึ่งผู้ต้องขังทุกคนมีสิทธิที่จะเข้าอบรม หรือเข้าเรียนได้โดยไม่มีการเลือกปฏิบัติ

เรือนจำได้จัดแบ่งเรือนจำออกเป็นส่วนๆ ตามประเภทของผู้ต้องขัง โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ 1.แดนคนเข้าใหม่ 2.แดนกลางและไม่สามารถแบ่งตามประเภทได้เพราะมีสถานที่จำกัด

2.3 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพในเรือนจำ

ผู้วิจัยขอแนะนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับสภาพในเรือนจำตามหัวข้อที่ได้ทำการประมวลผล กล่าวคือ เจ้าหน้าที่ควบคุมเรือนจำส่วนใหญ่เห็นว่าจำนวนเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอต่อจำนวนผู้ต้องขังที่มีจำนวนมากและการควบคุมเป็นไปไม่ทั่วถึง ซึ่งภายในเรือนจำมีเจ้าหน้าที่คือ แพทย์ นักจิตวิทยา จิตแพทย์ ครู ผู้สอนวิชาชีพ นักสังคมสงเคราะห์ และ อนุศาสนาจารย์ พบว่าเจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่ที่ทำงานมีความกดดัน เครียด จากสภาพการทำงาน จำนวนผู้ต้องขัง

2.4 ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อนักโทษและสิทธิของนักโทษ

ผู้วิจัยขอแนะนำเสนอข้อมูลทั่วไปของเรือนจำกลางจังหวัดเชียงใหม่ กล่าวคือ เรือนจำมีผู้คุมจำนวน 160 คน มีนักโทษจำนวน 4,600 คน คิดเป็นอัตราส่วนผู้คุม 1 คนต่อนักโทษ 29 คน ซึ่งทางเจ้าหน้าที่เห็นว่าอัตราส่วนดังกล่าวไม่มีความเหมาะสมในการปฏิบัติหน้าที่

2.4.1 การปฏิบัติต่อนักโทษและสิทธิของนักโทษ

ผู้วิจัยขอแนะนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อนักโทษและสิทธิของนักโทษ ดัง

ตารางที่ 26 จำนวนและร้อยละของการปฏิบัติต่อนักโทษและสิทธิของนักโทษ

ประเด็น	ความคิดเห็น					รวม
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่แน่ใจ	
1. ท่านเห็นว่านักโทษได้รับการปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ข้อ บังคับ และระเบียบต่างๆ ของเรือนจำด้วยความเสมอภาคและด้วยดีตามสมควร	0 (0.0%)	9 (100.0%)	0 (0.0%)	0 (0.0%)	0 (0.0%)	9 (100.0%)
2. ท่านเห็นว่าการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ต่อนักโทษในเรือนจำเหมาะสมดีแล้ว	0 (0.0%)	5 (50.0%)	0 (0.0%)	5 (50.0%)	0 (0.0%)	10 (100.0%)
3. ท่านเห็นว่าเรือนจำจะต้องจัดให้ผู้ต้องขังใหม่ได้ทราบ และเข้าใจระเบียบข้อบังคับของเรือนจำตามสมควร	0 (0.0%)	10 (100.0%)	0 (0.0%)	0 (0.0%)	0 (0.0%)	10 (100.0%)
4. ท่านเห็นว่าเจ้าหน้าที่จะต้องแจ้งสิทธิต่าง ๆ ตามที่กฎหมายกระทรวงและระเบียบข้อบังคับกำหนดไว้ให้ผู้ต้องขังทราบ	0 (0.0%)	9 (90.0%)	0 (0.0%)	0 (0.0%)	1 (10.0%)	10 (100.0%)
5. ผู้ต้องขังมีสิทธิได้รับการเยี่ยมเป็นการส่วนตัวในที่ซึ่งทางเรือนจำได้จำกัดไว้ให้โดยเฉพาะตามสมควร	0 (0.0%)	8 (80.0%)	0 (0.0%)	2 (20.0%)	0 (0.0%)	10 (100.0%)
6. ผู้ต้องขังมีสิทธิพบและปรึกษาทนาย ความสองต่อสองในที่ซึ่งทางเรือนจำไว้ในโดยเฉพาะตามสมควร	0 (0.0%)	10 (100.0%)	0 (0.0%)	0 (0.0%)	0 (0.0%)	10 (100.0%)

ประเด็น	ความคิดเห็น					รวม
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่แน่ใจ	
7. ถ้าเป็นผู้ต้องขังเป็นผู้ยากไร้ไม่สามารถจัดหาหนายความได้ผู้นั้นมีสิทธิได้รับการช่วยเหลือจากรัฐด้านทนายความ	0 (0.0%)	10 (100.0%)	0 (0.0%)	0 (0.0%)	0 (0.0%)	10 (100.0%)
8. ผู้ต้องขังมีสิทธิได้รับการตรวจและรักษาพยาบาล จากแพทย์เมื่อเจ็บป่วย	0 (0.0%)	10 (100.0%)	0 (0.0%)	0 (0.0%)	0 (0.0%)	10 (100.0%)
9. ผู้ต้องขังมีสิทธิได้รับการรักษาพยาบาลในเรือนจำและถ้าจำเป็นจะได้รับอนุญาต ให้ไปรักษาตัวนอกเรือนจำ	0 (0.0%)	9 (90.0%)	0 (0.0%)	1 (10.0%)	0 (0.0%)	10 (100.0%)
10. ผู้ต้องขัง ควรได้รับอาหารวันละ 3 มื้อ ในปริมาณพอสมควร	0 (0.0%)	9 (90.0%)	0 (0.0%)	0 (0.0%)	1 (10.0%)	10 (100.0%)
11. ผู้ต้องขังควรมีโอกาสออกกำลังกาย และพักผ่อนเป็นการส่วนตัวตามสมควร	0 (0.0%)	10 (100.0%)	0 (0.0%)	0 (0.0%)	0 (0.0%)	10 (100.0%)
12. ผู้ต้องขังควรมีสิทธิได้รับฟังวิทยุโทรทัศน์ ภายใต้การควบคุมดูแลของเจ้าหน้าที่	0 (0.0%)	10 (100.0%)	0 (0.0%)	0 (0.0%)	0 (0.0%)	10 (100.0%)
13. ผู้ต้องขังควรมีสิทธิอ่านหนังสือพิมพ์ นิตยสาร หนังสือ และสิ่งพิมพ์ ภายใต้การควบคุมดูแลของเจ้าหน้าที่	0 (0.0%)	10 (100.0%)	0 (0.0%)	0 (0.0%)	0 (0.0%)	10 (100.0%)
14. ท่านเห็นว่าเรือนจำจะต้องจัดให้มีการ ศึกษาอบรมแก่ผู้ต้องขังด้านต่างๆ ได้แก่พุทธศึกษา จริยศึกษาและพลศึกษา	0 (0.0%)	10 (100.0%)	0 (0.0%)	0 (0.0%)	0 (0.0%)	10 (100.0%)

ประเด็น	ความคิดเห็น					รวม
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่แน่ใจ	
15. เรือ่นจำนี่หรือเรือ่นจำอื่่นๆ ควร จัดให้มีผู้คุมค่นหนังสือและศถกน ที่อ่่นหนังสือล่ำหรับผู้ต้องขัง	0 (0.0%)	10 (100.0%)	0 (0.0%)	0 (0.0%)	0 (0.0%)	10 (100.0%)
16.ผู้ต้องขังระหว่งลอบลว่นหรือ พิจกรณาคดี (ค่นต้องขังและค่น ฝก)ควรได้ร้บการปฏิบัติ ค้กต่งจกนักโทษเด็คชกค	0 (0.0%)	7 (100.0%)	0 (0.0%)	0 (0.0%)	0 (0.0%)	7 (100.0%)
17.ผู้ต้องขังระหว่งลอบลว่นหรือ พิจกรณาคดี (ค่นต้องขังและค่น ฝก) ควรได้รับอนุญาตให้ รับประทกนอหกรและค้กกาย ด้วยเสื้อฝกของตนเอง	0 (0.0%)	7 (87.5%)	0 (0.0%)	1 (12.5%)	0 (0.0%)	8 (100.0%)

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บ () คือร้อยละ

จากตารางที่ 26 พบว่าร้อยละ 100.0 เห็นด้วยในการที่นักโทษได้รับการปฏิบัติตาม
กฎหมาย กฎข้อบังคับและระเบียบต่างๆของเรือนจำด้วยความเสมอภาคและด้วยดีตามสมควร
ร้อยละ 50.0 เห็นด้วยในการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ต่อนักโทษในเรือนจำเหมาะสมดีแล้ว ร้อยละ
100.0 เห็นด้วยในการที่เรือนจำจะต้องจัดให้ผู้ต้องขังใหม่ได้ทราบและเข้าใจระเบียบข้อบังคับของ
เรือนจำตามสมควร ร้อยละ 90.0 เห็นด้วยในการที่เจ้าหน้าที่จะต้องแจ้งสิทธิต่างๆ ตามที่กฎหมาย
กฎกระทรวงและระเบียบข้อบังคับกำหนดไว้ให้ผู้ต้องขังทราบ ร้อยละ 80.0 เห็นด้วยในการที่
ผู้ต้องขังมีสิทธิได้รับการเยี่ยมเป็นการส่วนตัวในที่ซึ่งทางเรือนจำได้จำกัดไว้ให้โดยเฉพาะตาม
สมควร ร้อยละ 100.0 เห็นด้วยในการที่ผู้ต้องขังมีสิทธิพบและปรึกษาทนายความสองต่อสองในที่
ซึ่งทางเรือนจำจัดให้โดยเฉพาะตามสมควร ร้อยละ 100.0 เห็นด้วยในกรณีที่ผู้ต้องขังเป็นผู้ยากไร้
ไม่สามารถจัดหาทนายความได้ ผู้นั้นมีสิทธิได้รับความช่วยเหลือจกรัฐในด้านทนายความ ร้อยละ
100.0 เห็นด้วยในการที่ผู้ต้องขังมีสิทธิได้รับการตรวจและรักษาพยาบาลจากแพทย์เมื่อเจ็บป่วย
ร้อยละ 90.0 เห็นด้วยในการที่ผู้ต้องขังมีสิทธิได้รับการรักษาในเรือนจำและถ้าจำเป็นจะได้รับ
อนุญาตให้ไปรักษาตัวนอกเรือนจำ ร้อยละ 90.0 เห็นด้วยในการที่ผู้ต้องขังควรได้รับอาหารวันละ

3 มื้อในปริมาณที่สมควร ร้อยละ 100.0 เห็นด้วยกับการที่ผู้ต้องขังควรมีโอกาสออกกำลังกายและพักผ่อนเป็นการส่วนตัวตามสมควร ร้อยละ 100.0 เห็นด้วยในการที่ผู้ต้องขังควรมีสิทธิได้รับฟังวิทยุ โทรทัศน์ภายใต้การควบคุมดูแลของเจ้าหน้าที่ ร้อยละ 100.0 เห็นด้วยในการที่ผู้ต้องขังควรมีสิทธิอ่านหนังสือพิมพ์ นิตยสาร หนังสือและสิ่งพิมพ์ ภายใต้การควบคุมดูแลของเจ้าหน้าที่ ร้อยละ 100.0 เห็นด้วยในการที่เรือนจำจะต้องจัดให้มีการศึกษาและอบรมแก่ผู้ต้องขังด้านต่างๆ ได้แก่ พุทธศึกษา จริยศึกษา และพลศึกษา ร้อยละ 100.0 เห็นด้วยในการที่เรือนจำหรือเรือนจำอื่นๆ ควรจัดให้มีตู้หนังสือและสถานที่อ่านหนังสือสำหรับผู้ต้องขัง ร้อยละ 100.0 เห็นด้วยในการที่ผู้ต้องขังระหว่างสอบสวนหรือพิจารณา(คนต้องขังและคนฝาก) ควรได้รับการปฏิบัติที่แตกต่างจากนักโทษเด็ดขาด ร้อยละ 87.5 เห็นด้วยในการที่ผู้ต้องขังระหว่างสอบสวนหรือพิจารณา(คนต้องขังและคนฝาก) ควรได้รับอนุญาตให้ได้รับประทานอาหารและแต่งกายด้วยเสื้อผ้าของตนเอง

2.4.2 ความผิควินัยของนักโทษ

สำหรับข้อมูลเกี่ยวกับความผิควินัยของนักโทษ ขอนำเสนอข้อมูล ดังตารางที่ 27

ตารางที่ 27 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับความผิควินัยของผู้ต้องโทษ

ประเด็น	ความคิดเห็น					รวม
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่แน่ใจ	
1. การกระทำความผิดของนักโทษควรจำแนกออกเป็นความผิดทางวินัย ร้ายแรงให้ชัดเจน	0 (0.0%)	10 (100.0%)	0 (0.0%)	0 (0.0%)	0 (0.0%)	10 (100.0%)
2. ท่านเห็นควรกำหนดความผิดทางวินัยให้ชัดเจนว่าการกระทำใดเป็นความผิดทางวินัยร้ายแรง	0 (0.0%)	10 (100.0%)	0 (0.0%)	0 (0.0%)	0 (0.0%)	10 (100.0%)
3. ในกรณีที่ทำผิควินัยนักโทษควรมีสิทธิได้รับการแจ้งข้อหา มีสิทธิแก้ข้อหา และได้รับการพิจารณาจากคณะกรรมการที่จัดตั้งขึ้นอย่างเป็นทางการ	0 (0.0%)	9 (100.0%)	0 (0.0%)	0 (0.0%)	0 (0.0%)	9 (100.0%)

ประเด็น	ความคิดเห็น					รวม
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่แน่ใจ	
4. การลงโทษทางวินัยแก่ผู้กระทำความผิด ให้กระทำโดยผู้มีอำนาจตามกฎหมาย และบันทึกไว้เป็นหลักฐานทุกครั้ง เพื่อให้คณะกรรมการตรวจเรือนจำ สามารถตรวจสอบได้	0 (0.0%)	9 (100.0%)	0 (0.0%)	0 (0.0%)	0 (0.0%)	9 (100.0%)

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บ () คือร้อยละ

จากตารางที่ 27 พบว่าร้อยละ 100.0 เห็นด้วยในการกระทำความผิดของนักโทษ
ควรจำแนกออกเป็นความผิดทางวินัยร้ายแรงให้ชัดเจน ร้อยละ 100.0 เห็นด้วยว่าควรกำหนด
ความผิดทางวินัยในชัดเจนว่าการกระทำใดเป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ร้อยละ 100.0 เห็น
ด้วยในกรณีที่ทำผิดวินัยนักโทษควรมีสิทธิได้รับการแจ้งข้อหา มีสิทธิแก้ข้อหา และได้รับการ
พิจารณาจากคณะกรรมการที่จัดตั้งขึ้นอย่างเป็นทางการ ร้อยละ 100.0 เห็นด้วยในการลงโทษทางวินัย
แก่ผู้กระทำความผิด ให้กระทำโดยผู้มีอำนาจตามกฎหมาย และบันทึกไว้เป็นหลักฐานทุกครั้ง
เพื่อให้คณะกรรมการตรวจเรือนจำสามารถตรวจสอบได้

ตารางที่ 28 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับการได้รับโทษทางวินัยกับนักโทษที่
กระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรง

โทษทางวินัย	จำนวน	ร้อยละ
1. ภาคทัณฑ์	9	31.0
2. งดการเลื่อนชั้นโดยไม่มีกำหนดเวลา	2	6.8
3. ตัดการอนุญาตให้ได้รับการเยี่ยมเยียน	5	17.24
4. ลดหรืองดประโยชน์หรือติดต่อหรือรางวัล	5	17.24
5. ตัดจำนวนวันที่ได้การลดวันต้องโทษจำคุก	3	10.34
6. ลดชั้น	4	13.7
7. ชังห้องมืด	0	0.0
8. ชังเดี่ยวไม่เกิน 3 เดือน	0	0.0
9. เยี่ยม (คราวหนึ่งไม่เกิน 20 นาที)	1	3.4
10. อื่น ๆ	0	0.0

จากตารางที่ 28 พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับการได้รับโทษทางวินัยกับนักโทษที่กระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง มากที่สุดคือ ภาคทัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 31.0 รองลงมาคือ ลดหรืองดประโยชน์หรือรางวัล และตัดการอนุญาตให้ได้รับการเยี่ยมเยียน คิดเป็นร้อยละ 17.24 และลดชั้นคิดเป็นร้อยละ 13.7 ตามลำดับ

ตารางที่ 29 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับการได้รับโทษทางวินัยกับนักโทษที่กระทำผิดวินัยร้ายแรง

โทษทางวินัย	จำนวน	ร้อยละ
1. ภาคทัณฑ์	0	0.0
2. งดการเลื่อนชั้นโดยไม่มีกำหนดเวลา	4	40.0
3. ตัดการอนุญาตให้ได้รับการเยี่ยมเยียน	8	20.0
4. ลดหรืองดประโยชน์หรือติดต่อหรือรางวัล	5	12.5
5. ตัดจำนวนวันที่ได้การลดวันต้องโทษจำคุก	4	40.0
6. ลดชั้น	6	15.0
7. ชังห้องมีด	5	12.5
8. ชังเดี่ยวไม่เกิน 3 เดือน	6	15.0
9. เยี่ยม (คราวหนึ่งไม่เกิน 20 นาที)	2	5.0
10. อื่น ๆ	0	0.0

จากตารางที่ 29 พบว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการได้รับโทษทางวินัยกับนักโทษที่กระทำผิดวินัยร้ายแรงมากที่สุดคืองดการเลื่อนชั้นโดยไม่มีกำหนดเวลาและตัดจำนวนวันที่ได้การลดวันต้องโทษจำคุก คิดเป็นร้อยละ 40.0 รองลงมาคือตัดการอนุญาตให้ได้รับการเยี่ยมเยียน คิดเป็นร้อยละ 20.0 และลดชั้นและชังเดี่ยวไม่เกิน 3 เดือน คิดเป็นร้อยละ 15.0 ตามลำดับ

2.4.3 การยื่นเรื่องราวร้องทุกข์ ถวายฎีกา และอุทธรณ์โทษ

สำหรับข้อมูลเกี่ยวกับการยื่นเรื่องราวร้องทุกข์ ถวายฎีกาและอุทธรณ์โทษผู้วิจัยนำเสนอข้อมูล ดังตารางที่ 30

ตารางที่ 30 จำนวนและร้อยละของสิทธิของผู้ต้องขังที่ยื่นเรื่องราวร้องทุกข์ถวายฎีกา และอภัยโทษ

โทษทางวินัย	จำนวน	ร้อยละ
1. พักดีหรือผู้บัญชาการเรือนจำ	9	64.2
2. อธิบดี	2	14.2
3. รัฐมนตรี	1	7.1
4. สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	1	7.1
5. วุฒิสมาชิก	1	7.1
6. อื่น ๆ	0	0.0

จากตารางที่ 30 พบว่า สิทธิของผู้ต้องขังที่ยื่นเรื่องราวร้องทุกข์ ถวายฎีกาและอภัยโทษ ต่อบุคคลหรือหน่วยงานที่รับเรื่องราวร้องทุกข์มากที่สุด คือ พักดีหรือผู้บัญชาการเรือนจำ คิดเป็นร้อยละ 64.2 รองลงมาคือ อธิบดี คิดเป็นร้อยละ 14.2 และรัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสมาชิก คิดเป็นร้อยละ 7.1 ตามลำดับ

ตารางที่ 31 จำนวนและร้อยละของการผ่านหรือยื่นทูลเกล้าถวายฎีกาต่อพระมหากษัตริย์

โทษทางวินัย	จำนวน	ร้อยละ
1. พักดีหรือผู้บัญชาการเรือนจำแล้วส่งไปยังรัฐมนตรี	9	75.1
2. อธิบดีแล้วส่งไปยังรัฐมนตรี	2	16.6
3. รัฐมนตรี	1	8.3
4. อื่น ๆ	0	0.0

จากตารางที่ 31 พบว่า การผ่านหรือยื่นทูลเกล้าถวายฎีกาต่อพระมหากษัตริย์ต่อ บุคคลหรือหน่วยงานที่รับเรื่องราวร้องทุกข์ มากที่สุด คือ พักดีหรือผู้บัญชาการเรือนจำแล้วส่งไปยัง รัฐมนตรี คิดเป็นร้อยละ 75.1 รองลงมาคือ อธิบดีแล้วส่งไปยังรัฐมนตรี คิดเป็นร้อยละ 16.6 และ รัฐมนตรี คิดเป็นร้อยละ 8.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 32 จำนวนและร้อยละของนักโทษที่ควรได้รับสิทธิการพิจารณาพักการลงโทษและ การได้รับอภัยโทษในกรณีต่าง ๆ

ประเด็น	ความคิดเห็น					รวม
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	
1. นักโทษทุกคนควรมีสิทธิได้รับการ พิจารณาให้พักการลงโทษตาม หลักเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้แทนการ อภัยโทษ	6 (66.7%)	3 (33.3%)	0 (0.0%)	0 (0.0%)	0 (0.0%)	9 (100.0%)
2. นักโทษควรมีสิทธิได้รับการ พิจารณาให้อภัยโทษเป็นกรณี พิเศษและตามหลักเกณฑ์ที่ กำหนดไว้	3 (33.3%)	5 (55.6%)	1 (11.1%)	0 (0.0%)	0 (0.0%)	9 (100.0%)

จากตารางที่ 32 พบว่า ร้อยละ 66.7 เห็นด้วยอย่างยิ่งในการที่นักโทษทุกคนควรมี สิทธิได้รับการพิจารณาให้พักการลงโทษตามหลักเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้แทนการอภัยโทษ ร้อยละ 55.6 เห็นด้วยในการที่นักโทษควรมีสิทธิได้รับการพิจารณาให้อภัยโทษเป็นกรณีพิเศษและตาม หลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2.4.4 การใช้อาวุธและอาวุธปืน

ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้อาวุธและอาวุธปืน ผู้วิจัยขอนำเสนอข้อมูล ดังตารางที่ 33

ตารางที่ 33 จำนวนและร้อยละของการใช้อาวุธและอาวุธปืนของเจ้าพนักงานในกรณีต่าง ๆ

ประเด็น	ความคิดเห็น					รวม
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	
1. ท่านเห็นว่าทบทวนคดีของ กฎหมายว่าด้วยการใช้อาวุธและ อาวุธปืนต่อผู้ต้องขังมีความ เหมาะสมแล้ว	6 (66.7%)	2 (22.2%)	0 (0.0%)	0 (0.0%)	1 (11.1%)	9 (100.0%)

ประเด็น	ความคิดเห็น					รวม
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	
2. ท่านเห็นว่ากฎหมายกำหนดให้ เจ้าหน้าที่ใช้อาวุธปืนต่อสู้ ผู้ต้องขังได้เฉพาะกรณีผู้ต้องขัง ใช้อาวุธทำร้ายเจ้าหน้าที่	3 (33.3%)	2 (22.2%)	3 (33.4%)	1 (11.1%)	0 (0.0%)	9 (100.0%)

จากตารางที่ 33 พบว่าร้อยละ 66.7 เห็นด้วยอย่างยิ่งในการที่บทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยการใช้อาวุธและอาวุธปืนต่อสู้ผู้ต้องขังมีความเหมาะสมแล้ว ร้อยละ 33.4 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งในการที่กฎหมายกำหนดให้เจ้าหน้าที่ใช้อาวุธปืนต่อสู้ผู้ต้องขังได้เฉพาะกรณีผู้ต้องขังใช้อาวุธทำร้ายเจ้าหน้าที่

2.4.5 การตรวจเรือนจำ

สำหรับข้อมูลเกี่ยวกับการตรวจเรือนจำ ผู้วิจัยขอนำเสนอตารางที่ 34

ตารางที่ 34 จำนวนและร้อยละของการตรวจเรือนจำ

ประเด็น	ความคิดเห็น					รวม
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	
1. คณะกรรมการตรวจเรือนจำที่ แต่งตั้งตามกฎหมายฉบับปัจจุบัน มีความเหมาะสมแล้ว	1 (11.1%)	5 (55.6%)	1 (11.1%)	2 (22.2%)	0 (0.0%)	9 (100.0%)
2. คณะกรรมการตรวจเรือนจำควร แต่งตั้งจากบุคคลผู้ทรงคุณวุฒิ จากภาครัฐ และเอกชน	2 (22.2%)	6 (66.7%)	0 (0.0%)	0 (0.0%)	0 (0.0%)	9 (100.0%)
3. ศาลควรมีบทบาทในการตรวจ เรือนจำ	2 (22.2%)	7 (77.7%)	0 (0.0%)	0 (0.0%)	0 (0.0%)	9 (100.0%)

จากตารางที่ 34 พบว่า ร้อยละ 55.6 เห็นด้วยในการที่คณะกรรมการตรวจเรือนจำที่แต่งตั้งตามกฎหมายฉบับปัจจุบันมีความเหมาะสมดีแล้ว ร้อยละ 66.7 เห็นด้วยในการที่คณะกรรมการตรวจเรือนจำควรแต่งตั้งจากบุคคลผู้ทรงคุณวุฒิจากภาครัฐและเอกชน ร้อยละ 77.7 เห็นด้วยในการที่ศาลควรมีบทบาทในการตรวจเรือนจำ

2.5 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์สำหรับเจ้าพนักงานที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้สอบถามเจ้าพนักงานในเรื่องให้ผู้ต้องโทษทำงานที่เป็นประโยชน์ต่อเจ้าพนักงานฯ พบว่าผู้ต้องโทษไม่สามารถทำงานที่เป็น ผลประโยชน์ส่วนตัวของเจ้าหน้าที่ได้ เนื่องจากเป็นการผิดระเบียบของกรมราชทัณฑ์ โดยปกติแล้วทางเรือนจำจะให้ผู้ต้องโทษทำงานภายในเรือนจำ ซึ่งจะเป็นงานอาชีพต่าง ๆ ซึ่งเป็นอาชีพที่ผู้ต้องโทษสามารถนำไปประกอบอาชีพเลี้ยงดูตนเองได้ภายหลังพ้นโทษไปแล้ว ปัญหาที่ได้พบในเรือนจำอีกเรื่องก็คือการจัดระบบการรักษาพยาบาลในเรือนจำนั้น ผู้ต้องโทษที่ป่วยทุกคนจะได้รับการรักษาพยาบาลจากแพทย์ที่ประจำอยู่ในเรือนจำ ซึ่งมีความสามารถในการปฐมพยาบาลเบื้องต้น หากมีอาการป่วยหนักขึ้น แพทย์ผู้ตรวจวินิจัยนั้น จะเป็นผู้ทำความเข้าใจเสนอให้ผู้บัญชาการเรือนจำเป็นผู้อนุมัติให้นำผู้ต้องโทษที่ป่วยหนักไปรักษาพยาบาลนอกเรือนจำได้และต้องไปรักษา ณ โรงพยาบาลของรัฐเท่านั้น ผู้วิจัยได้สอบถามเจ้าพนักงานฯ ในเรื่องเครื่องแต่งกายของผู้ต้องโทษ พบว่าคุณภาพของผ้าห่มและเสื้อผ้าเป็นไปตามมาตรฐานของกรมราชทัณฑ์ ในเรื่องของอาหารพบว่า อาหารมีรสชาติที่ดีพอสมควร และถูกหลักอนามัย ในประเด็นเรื่องการเลื่อนชั้นหรือลดชั้นของนักโทษ พบว่ามีเฉพาะนักโทษเด็ดขาด มี 3 อย่างที่ต้องพิจารณาคือ 1) มีความก้าวหน้าในงานฝีมือ 2) มีความประพฤติเรียบร้อย 3) ไม่ทำผิดวินัยของเรือนจำ สำหรับเรื่องการลงโทษของเจ้าหน้าที่ฯ พบว่าเจ้าหน้าที่จะไม่ทำโทษต่อเนื่องตัวร่างกายของนักโทษ แต่จะมีการลงโทษอย่างอื่นเช่น การฝึกแถว การสั่งวิ่ง เป็นต้น ซึ่งเป็นการลงโทษที่เหมาะสมกับความผิด ในกรณีที่เป็นการกระทำความผิดทางอาญา หรือทางวินัย เจ้าหน้าที่ฯ จะเปิดโอกาสให้นักโทษชี้แจง ณ.ศูนย์ราชทัณฑ์อิสระอาต โดยมีความคณะกรรมการและนิติกรสืบสวนหาความจริง สำหรับเรื่องการร้องทุกข์หรือเรื่องราวใด ๆ นักโทษสามารถทำได้โดยเขียนจดหมายใส่ตู้ร้องเรียนซึ่งผู้บัญชาการเรือนจำจะเป็นผู้เปิดแล้วทำการตรวจด้วยตนเอง แล้วเรียกเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมาสอบถามและดำเนินการแก้ไขต่อไป ปัญหาด้านอื่น ๆ ที่เจ้าหน้าที่พนักงานฯ พบก็มีบ้างเช่น น้ำไม่ไหลตอนกลางคืน สถานที่คับแคบ สภาพจิตใจของนักโทษ แต่นักโทษส่วนใหญ่ก็อยู่ด้วยกันอย่างไม่มีปัญหาในแบบพึ่งพาอาศัยกัน